

Voitto Laineen tervehdys Salon Sotaveteraanien edustajana Palmusunnuntain kirkkopyhän juhlassa 9.4.2017 Muurlan Opistossa

Kunnioitetut sotiemme veteraanit ja hyvät veteraanien puoliset ja lesket sekä veteraanityöntekijät, jotka olette nyt läsnä tässä Palmusunnuntain kirkkopyhän juhlassa.

Tämän kirkkopyhän järjestämisvastuu on Muurlan Opistolla, Sotaveteraanien Varsinais-Suomen piirillä ja sen hengellisellä toimikunnalla sekä Salon Seudun Sotaveteraaneilla. Näin on ollut jo yli 25-vuoden ajan.

Haluan tässä tilaisuudessa avata rovasti Kauko Sainion, sen sukupolven edustajan, jotka nuoruusvuosinaan olivat puolustamassa kotimaatamme sen itsenäisyyden ollessa uhattuna, roolia ja merkitystä Muurlan Opiston ja Salon Seudun Sotaveteraanien välisessä yhteistyössä koko 1990-luvun ja muutaman vuoden myös 2000-luvulla.

Se yhteys, mikä oli Kauko Sainion ja Muurlan Opiston välillä, syntyi jo sinä aikakautena, jona hän oli Opiston rehtorina ja Muurlan seurakunnan kirkkoherrana. Kun Kauko Sainio kutsuttiin Salon Seudun Sotaveteraanit ry:n puheenjohtajaksi 1990, sai yhdistys puheenjohtajan, joka toi sen toimintoihin uuden yhdistyskulttuurin, jota voidaan kutsua hengellisisänmaalliseksi. Se oli lisäarvo normaalissa yhdistystoiminnassa.

Tällöin yhteistyö Muurlan Opiston kanssa hengellinen työ sai uusia ulottuvuuksia yhdistyksessä. Esimerkiksi Palmusunnuntain kirkkopyhä, veteraanien henkisen vireyden kurssit ja niiden iltajuhlat sekä Veteraanilaavun rakentaminen olivat veteraaniväelle mieluisia. Lapin ja Itä-Karjalan matkat olivat Kauko Sainion ideoimia ja Opiston toteuttamia pääosin Salon Seudun Sotaveteraanien jäsenten kurssimatkoina. Kun osanottajia näille retkille oli aina linja-autokuormallinen, voitiin todeta, että tarvetta niihin oli. Kurssimatkoja tehtiin yhteensä 7. Huipentumina olivat Lapin sodan veteraanien ja nuoremman väen historian opiskelulle oli osallistuminen sodan päättymisen 50-vuotisjuhlaan Kilpisjärvellä 27.4.1995. Mukana

oli mm. kymmenen Lapin sodan veteraania. Samoin nostalginen kurssimatka Uhtualle eli Kalevalaan, jossa olimme Luterilaisen kirkon vihkiäisjuhlassa v. 2000 ja jonka Jumalanpalveluksen Messussa oli Kauko Sainiolla ehtoollisen jakotehtävä. Näihin kaikkiin oli vaikuttamassa myös se, että Kauko Sainio oli Sotaveteraanipiirin hengellisessä toimikunnassa, piirihallituksessa ja sen työvaliokunnassa.

Salon Seudun Sotaveteraanien Veteraanilaulajat ja sen toiminta oli Kauko Sainion ajankäytössä tärkeässä osassa. Kuoro perustettiin vuonna 21.5.1992 eli tämä vuosi on kuoron 25-vuotis juhlavuosi. Sen lauluohjelmaan otettiin pääasiassa hengellisenmaallisia lauluja, joita tänäänkin saatiin kuulla Muurlan kirkon Jumalanpalveluksessa. Marraskuussa 1992 kuoron johtaja Martti Räisänen sävelsi Muurlan entisen kirkkoherra Jaakko Heikinheimon kirjoittaman runon Sininen risti. Siitä tuli Veteraanilaulajien tunnuslaulu. Kuoron arvostus on ollut vuosikymmenien ajan korkea. Sen esitysten korkeatasoiset lausuntaosat, jotka Kauko Sainio lausui, saivat kuulijat herkistymään ja hyvälle kuorolle ansaittua lisäarvoa.

Kauko Sainion aikakausi Salon Seudun Sotaveteraanien puheenjohtajana jätti yhdistyksen ohjelmatoimintaan pysyvän hengellisarvon, jota kunnioitetaan tänäkin päivänä.

Salon Seudun Sotaveteraaneissa tuotetaan veteraanisukupolvelle ohjelmia Veteraanipajassa kuin myös seurakunnan tiloissa. Uskon, että veteraaniväki kokoontuu hengellisen ohjelman merkeissä muissakin sotaveteraaniyhdistyksissä.

Vinkkinä hengellisistä ohjelmista mainittakoon seuraavat ohjelmatunnit ja tapahtumat:

Veteraaniväki arvostaa hengellisten laulujen ja hartaushetkien ilmapiiriä, josta kertoo se, että Veteraanipaja on aina täynnä osallistujia. Näitä ovat mm. hengellisten laulujen yhteislaulutilaisuudet sekä hartaushetket mukana seurakunnan pappi ja laulut ovat virsiä.

Kerran kuukaudessa pidettävä kerhoiltapäivä on hengellisvoittoinen hartaushetken ja hengellisten laulujen sekä virsien ollessa ohjelmassa. Tilaisuudet ovat joko yksi- tai kaksituntisia.

Muuta hengellistä toimintaa ovat kirkkopyhät niin paikallisesti kuin piiritasolla järjestetyt.

Kaikissa sotaveteraaniyhdistyksissä löytyy varmaan paljon muitakin ratkaisuja veteraaniväen yksinäisyyden vähentämiseksi. Edellä kerrotut ovat osa yhdistyksemme ratkaisuja.

Toiminta yhdistyksessämme on tukijäsenten vastuulla. Veteraaniväki on palvelujen käyttäjiä ja kunniakansalaisia. Uskon, että se ilmapiiri, joka tukijäsenten keskuudessa vallitsee, on osa sitä kunniavelan maksua, jota koemme, kun vapaasta isänmaasta kiitämme ja veteraanien sankaritöitä kunnioitamme ja arvostamme.

Harrastus ja työ, jota tukijäsenet tekevät veteraaniväelle tuo tekijöilleen hyvää mieltä ja myös veteraaniväelle.

Näillä ajatuksilla tervehdin teitä arvoisat läsnäolijat Salon Seudun Sotaveteraanien puolesta ja toivotan Jumalan siunausta, vireää mieltä, aurinkoisia kevätpäiviä ja kaikkea hyvää.